

Dette kan ikke Andet end i høi Grad virke til og være Hovedmomentet for, at Renten netop efterhaanden viser sig stigende, og rimeligvis ogsaa for, at vore egne Papirer til en vis Grad vise sig stigende. Jeg skal naturligvis ikke paa nogen Maade udtale mig for eller imod, om det Lovforslag, som i sin Tid kom frem om Stempelafgiften, maaskee kunde have virket noget hemmende i den Henseende, men jeg skal kun benytte de Oplysninger, som jeg har givet, og som jeg troer ere rigtige, til at constatere, at Rentefodens Stigen langt mere maa søges i saadanne Omstændigheder end deri, at vi udgive et 4 pCt. Papir, danske 4 pCt. Obligationer, som dog staae i 88. Men ogsaa den Omstændighed, at det betydelige Beløb i fremmede Obligationer, som jeg her har nævnt, og som efter al Sandsynlighed i Løbet af nogle faa Aar ikke gaaer under en halv Snees Millioner, har fundet Indgang her i Landet, viser aabenbart, at vort Pengemarked, vor hele nationale Formue og Velstand netop tillade, at offentlige Papirer udstedes, saaledes at man ikke virkelig med Sandhed kan sige, at det vil være en meget betænkelig Sag endnu at udgive et Beløb af danske Obligationer. Jeg skal yderligere anføre et Moment, som jeg vel ikke kjender i det Detail, men som dog ogsaa noget peger hen paa, at man ikke til enhver Tid er saa omhyggelig for, at vore indenlandske 4 pCt. Obligationer skulle holde sig i Cours, og det er, at Regjeringen — dersom jeg ikke er feil underrettet — har truffet en Overeenskomst med Entreprenuerne for Jernbanearbejderne i Sjælland om, at de ikke i Virkeligheden faae de Obligationer i Sterling til en Cours af 96, som efter Contracten af 1861 skulde gives dem i Betaling for deres Arbejder, men at de erholde dem saaledes, at Regjeringen, istedetfor at omsætte disse Sterling-Obligationer, enten udgiver af sin Reservesfond eller paa anden Maade udsender i Markedet netop et almindeligt indenlands 4 pCt. Papir. Dersom det er Tilfældet, saa tvivler

jeg naturligvis ikke om, at Regjeringen her har handlet ret og har maaskee endogsaa gjort et fordeelagtigt Arrangement med Vedkommende, men det viser kun, at denne gradvise Falde af vore 4 pCt. Obligationer, som de senere Aar maaskee have viist, tilbeels hidrører fra særegne vilkaarlige Arrangements, hvor man netop ikke har taget saa overordentligt Hensyn til de 4 pCt. Obligationer. Jeg vil end yderligere sige, at naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Fenger) talte om, at de 6 Millioner, som bleve udstedte for Krigsskadeserstatning til Sjælland, bevirkede en Trykken i Prisen, saa er jeg heller ikke der overbevist, thi for det Første troer jeg, at der i Virkeligheden kun kom faa af disse Papirer ud paa Markedet, og dernæst vil virkelig heller ikke Courserne i Løbet af disse Aar vise nogen saadan Falde paa Punkter, der ganske særlig kunde overføres som bevirket af disse Papirer. Jeg veed, at i den Tid, uagtet der kort efter kom en overordentlig trang Tid for Pengemarkedet, holdt dog Courserne paa de 4 pCt. Obligationer sig i lang Tid meget ordentlig og vandt snart sin tidligere Stilling. Det er dog aabenbart et Beviis netop imod den factiske Paastand af det ærede Medlem, at de Obligationer, der udstedtes for jydsk Krigsskadeserstatning, havde trykket Markedet; men det, der synes mig at være Hovedsagen, er, at en saa betydelig Masse udenlandske Papirer vinder Indgang, og deraf følger, synes mig, temmelig sikkert, at det, at de danske Papirer falde — med forbausende faa Procent ligeoverfor dette Forhold — paa ingen Maade skyldes en forstærket Emission indadtil, men tværtimod at udenlandske Stater staae i saa trykkende Pengeforhold, at de maae udgive deres Papirer til langt ugunstigere Courser, end vi udgive vore. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds meente, at det ikke vilde være forsigtigt og naturligt at udvikle vort Jernbanesystem, det vil altsaa sige, at sætte en større Capital i den Forretning, som det maa kaldes, at Landets Com-